

SUOMEN IRLANNINCOBYHDISTYS - FSIC RY

VUOSIKERTOMUS 2018

Duosikertomus 2018 on Suomen Irlannincobyhdistyksen jäsenlehti.

Duosikertomus ilmestyy vuosittain.

Irlannincobyhdistyksen jäsenet saavat lehden painettuna paperiversiona postilaatikkoon.

Duosikertomus julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla osoitteessa www.irlannincobyhdistys.fi

Julkaisun päätoimittajana on toiminut yhdistyksen puheenjohtaja Mia Miettinen.

**Julkaisun kuvat:
I.C Holm Photography**

Suomen irlannincobyhdistys kiittää yhteistyöstä kaikkia vuonna 2018 toimintaan osallistuneita, tiloja vuokranneita sekä tapahtumissa mukana olleita tahoja.

Erityiskiitos kuluneesta vuodesta kuuluu kuitenkin Pääyhteistyökumppanillemme hevostarvikeliike Hevarille sekä valokuvaajallemme I.C Holm Photographylle.

OSALLISTU

VUOSIKERTOMUKSEEN

Vuosikertomus kaipaa koko ajan hyvälaatuisia valokuvia, kirjoituksia, piirustuksia, hevosesittelyitä. Kaikki materiaali on erittäin tervetullutta ja sen voi postittaa suoraan sihteerille joko sähköisesti tai perinteisellä postilla.

Seuraava vuosikertomus ilmestyy vuonna 2019!

Otamme vastaan jatkuvasti kuvia, piirroksia ja artikkeleita vuosikertomukseen. Tarvitsemme myös hyvälaatuisia kuvia kotisivuille ja yhdistyksen julkaisuihin. Otamme myös lehtitoimikuntaan uusia jäseniä.

Kuvia ja juttuja voit lähettää vuoden ympäri joko facebookissa tai osoitteeseen: miakvick@hotmail.com

Seuraavan vuosikertomuksen mukana tulevaan Suomen kantakirjan orikuvastoon kaudelle 2020 ori- ilmoituksen tulee olla lähetettynä lehtitoimikuntaan 30.11.2019 mennessä.

SISÄLLYSLUETTELO

Sisällysluettelo	2
Yhteystiedot	3
Puheenjohtajan palsta	4
Uudet hallitusjäsenet	5
Jäseneksi?	6
Juhlavuosi 2018	7
Uarsasta valjakkohevoseksi	8
Messuilla	11
Näyttelyt	15
Ic-viikonloppu!	19
Ic-cup	21
Irlannincobien historiaa	25
irlannincobyhdistyksen historia pähkinänkuoressa	31
Kantakirjan historiaa	32

HEVARI OY
Hevosvarusteita

H
A
L
L
I
T
U
S

2
0
1
9
-
2
0
2
0

Mia Miettinen
Karsikkotie 1 G 71
05840 Hyvinkää
p. 045-1276547
mia.miettinen@icloud.com
Puheenjohtaja
Näyttelytoimikunta

Pia Nyholm
Kämnerintie 6 B
00750 Helsinki
p.050-3482145
pia-maria.nyholm@kotiposti.net
Varapuheenjohtaja
Kilpailutoimikunta

Maria Mäntykoski
Luomantie 72
p.050-4024889
maria.mantkoski@gmail.com
sihteeri
kantakirjajaos

Tiina Saranpää
Kittholmantie 24
68910 Pännäinen
p. 050-5702564
tiina.saranpaa@multi.fi
rahastonhoitaja
rekisteröinti- ja omistajamuutosasiat

Kristiina Parkkila
Aholantie 90
27740 Voitoinen
p.050-5426761
kristiina.parkkila@pp.inet.fi

Heidi Niskanen
niskanenheidi111@gmail.com
p.050-3016289

Hannele Kuivamäki
hkequirelax@gmail.com
p. 0452683321

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Suomen irlannincobyhdistyksellä on takanaan merkittävä vuosi. Olemme hioneet toimintaamme entisestään jäseniä ja rekisteriimme kantakirjattuja hevosia ja heidän omistajiaan paremmin palvelevaksi. Tänä vuonna on käyty keijujen kanssa Helsinki Horse Fairissa, järjestetty yhdistyksen historian tähän asti isoimmat näyttelyt, on ollut ic-cupia sekä ensimmäistä kertaa ic-viikonloppu, joka tarjosi kurssineen, kilpailuineen ja näyttelyineen monipuolista hyvän mielen yhdessäoloa rodun harrastajille.

Koska toimintamme on muutamassa vuodessa laajentunut merkittävästi, teimme syyskokouksessa sääntömuutoksia, jotka koskivat mm. hallituspaikkojen lisäämistä. Sääntömuutokset hyväksyttiin yksimielisesti ja hallituksessamme toimii jatkossa neljä varsinaista jäsentä sekä kolme varajäsentä. Valtakunnallisesti toimiva yhdistys on aina käytännön haaste. Jotta yhdistys kykenisi toimimaan tasapuolisesti kaikkialla Suomessa, toivoisin aluejaosten kehittymistä tulevaisuudessa - tämän asian etenemisessä on jäsenistöllä sekä harrastajilla iso rooli. Mikäli sinussa palaa liekki irlannincobien etujen edistäjäksi omalla alueellasi, ota ihmeessä yhteyttä.

Kantakirjan puolella olemme muokanneet käytäntöjämme ja tarkistaneet jalostusohjesäännön uutta EU:n jalostusasetusta vastaavaksi. Käyttöön asetetus tuli kaikissa EU-maissa 1.11.2018. Suomalaisen irlannincob-kannan jalostuksesta vastuussa oleminen on merkittävin tehtävä, joka yhdistyksellemme on annettu hoidettavaksi. Suomalaiseen kantakirjaan rekisteröinti onkin tilastojen valossa kasvanut viime vuosina. Kiitän siitä. Toivoisin jäljellä olevalta puheenjohtajakaudeltani näkeväni vielä lisää samanlaista kehitystä.

Jotta jonakin päivänä olisimme tilanteessa, jossa rotuun syntyvien yksilöiden sukutaulut yltäisivät muutaman sukupolven päähän, ja jossa voisimme varmistaa sukulinjojen säilymisen vakaalla dna-kannalla sekä paikkansapitävästi todentaa sukusiitosprosentin, tarvitsisimme tietynlaista työtä: kaikkien irlannincobien omistajien yhteistyötä.

Tavoitteenamme on tilanne, jossa suomalainen suosii suomalaista kantakirjaa ja näkee sen rakentamisen tärkeyden yli hevossukupolvien. Niin kauan kuin suomalaisten harrastajien ja kasvattajien hevoset ovat monessa eri kantakirjassa, kasvatus ja jalostus on suunnitelmallisen sijaan sattumanvaraista ja kantakirjaaminen pahimmillaan kallista monen maan välistä selvitys- ja paperityötä. Kantakirjausta valvovat viranomaiset vaativat lisäksi vuosittain tilaston maassa olevista hevoseläimistä. Hevosen ilmoittaminen kansalliseen rekisteriin on viimekädessä omistajan vastuulla. Se on hankalaa ja hintavaa ilman kotimaista rekisteröintiä. Sen sijaan suomalaiseen irlannincob-rekisteriin kuuluvat hevoset saavat tuon tilastoinnin ilman eri toimenpiteitä. Yhteen paikkaan rekisteröiminen säästää siis hevosen omistajaa ajallisesti ja taloudellisesti. Moneen kantakirjaan rekisteröiminen tuottaa myös kaupanteon yhteydessä moninkertaiset omistajanvaihdoskulut. Laskun maksaa aina tavallinen hevosenomistaja.

Tänä vuonna yhdistyksemme on myös juhlinut irlantilaisen kantakirjan 20-vuotisjuhlaa, jonka kunniaksi teimme tästä lehdestä myös historiapläjäyksen siitä kiinnostuneille.

Nautinnollisia lukuhetkiä lehden parissa!

Mia Miettinen,

Puheenjohtaja

Suomen irlannincobyhdistys . FSIC ry

UUSIEN HALLITUSJÄSENTEN ESITTELY

HEIDI NISKANEN

Hei, olen Heidi Niskanen Lohjan kupeesta. Hevosia elämäni on kuulunut lapsuudesta lähtien. Ensimmäinen tupsujalka minulle tuli 2010 ja kaikkiaan niitä on ollut 3. Kovasti olen ollut tyytyväinen rotuun kaikin puolin. Ja miten antoisaa ja opettavaista onkaan ollut kouluttaa itse kaikki tupsujalat.

Puskatädin harrastusta hevostelu itselleni on ja raskaan työn raatajan ”aivot narikkaan” tyyppistä menoa meillä on. Tupsujalat ja ponit asuvat luonani. Jokunen täysihoidossa oleva hevonenkin meillä on. Valjakkoajo on nykyisin kovin lähellä

sydäntäni ja ilokseni olen saanut kokea että irlannincobit soveltuvat hyvin lajiin. Useampi vuosi on nyt edellisestä hallitus toiminnasta eli nyt sitten palautellaankin mieleen mihin sitä on taas lupauduttu. Kiitos luottamuksesta valintani suhteen.

HANNELE KUIVAMÄKI

Ensimmäisenä haluan kiittää teitä jäseniä luottamuksesta tullessani valituksi Suomen Irlannincobyhdistyksen hallitukseen. Ensikosketukseni Irlannincob -rodun edustajaan oli ratsastuskoulussa 12-vuotiaana. Olin harrastanut ratsastusta vasta vajaa vuoden ja osallistuin ”kouluteho” ja ”esteteho” kesäkurssille, Kirkkonummen ratsastuskoulussa. Kurssihevosenani minulla oli tuolloin komea tupsujalka, jolla en saanut nostettua koulukurssilla laukkaa, mutta lopulta estekurssin päätteeksi onnistuin ylittämään kaikki maastoesteet elämäni ensimmäistä kertaa isolla metsäpellolla. Tuo tupsujalka antoi silloin innokkaalle hevosharrastajalle uskomattoman tunteen vapaudesta, ilosta ja riemukkaasta vauhdin hurmasta

Olen toiminut alan ammattilaisena nyt 13 vuotta. Olen työskennellyt ratsupuolella niin tallityöntekijänä, ratsuttajana ja myös valmentajana. Näiden lisäksi olen ammatiltani hevoshieroja, sekä vastikään valmistunut tradenomi. Olen ratsuttanut, esittänyt myyntihevosia ja kouluttanut eri rodun edustajia laidasta laitaan ja mukana on ollut niin huippuhevosia kuin tavallisempia harrastehevosia.

Lukumäärää miettiessäni tarkemmin, on enää mahdoton pysyä mukana siitä, kuinka montaa hevosta olen ratsastanut, mutta määrä mitä aktiivisimpina vuosina olen ratsastanut, on ollut 7 –

10 hevosta päivässä ja hiljaisempina aikoina 1-4 hevosta päivässä, joten tunteja hevosen selässä on kertynyt, kuten myös hevosten kanssa vietettyä aikaa Tämä kertomus hevosiin käytetystä ajasta on pohjustus siihen, kuinka paljon nämä tupsujalat minua viehättävät. Yhtenäistä kaikille rodun edustajille on ollut erinomainen luonne.

Irlannincobit joihin olen tutustunut, ovat olleet kaikki uskomattoman avoimia, oppivaisia ja erittäin miellyttämisenhaluisia. Lempeytensä lisäksi kaikilla

rotunsa edustajilla on uljautta ja vauhdikkuutta sekä kestävyyttä. Monikäyttöisyytensä lisäksi ne onnistuvat välittämään edelleen sen saman riemun tunteen, vielä kaikkien näiden hevosiin käytetyn ajan jälkeenkin, saman tunteen, jonka koin lapsuuteni tupsujalkaystäväni kanssa.

Omalta osaltani haluan olla mukana kehittämässä yhdistyksen toimintaa sekä tuoda rodun monikäyttöisyyttä ja loistavaa luonnetta tunnetuksi laajemmalle yleisölle.

TERVETULOAA YHDISTYKSEN JÄSENEKSI!

JÄSENMAKSUT 2018

Jäsenmaksu 25 € liittymisvuonna

(sis. 5 € kirjaamismaksun)

Jäsenmaksu 20 € seuraavina vuosina

Perhejäsen 15 € liittymisvuonna

Perhejäsen 10 €

Perhejäseneksi voi liittyä samassa taloudessa

varsinaisen jäsenen kanssa

asuva henkilö.

Jäsenyyttä harkitsevat, ottakaa yhteys

jäsensihteriin (Tiina Saranpää). Häneltä saatte

jäsennumeron, jolla maksaa jäsenmaksun

yhdistyksen tilille:

FI26 1113 3000 6086 75

(BIC-koodi NDEAFIHH)

MITÄ SILLÄ SAA?

- PIENEMMÄT NÄYTTELYMAKSUT KANTAKIRJANÄYTTELYISSÄ SEKÄ OSALLISTUMISMAKSUT KOULUTUKSIIN
- PIENEMMÄT OSALLISTUMISMAKSUT IC-CUPIIN
- KÄTEVÄN JÄSENKORTIN
- ETUJA YHTEISTYÖKUMPPANEILTA JA TAPAHTUMISTA, JOISSA OLEMME MUKANA
- VUOSITTAIN PERINTEISEN JÄSENLEHDEN ILMOITETTUUN KOTIOSOITTEeseen

LIITY MUKAAN!

Jäsennumero toimii viitenumerona seuraavina vuosina.

Yhdistyksen jäsenenä saat jäsenkirjeet, tiedotuslehdet, kutsun vuosikokouksiin sekä tietoa kantakirjausperiaatteista, rotumääritelmästä sekä tietoa irlannincobeista ja Suomen yhdistyksestä, kantakirjasta sekä niiden tapahtumista.

Lähes kaikkiin tapahtumiin, joissa irlannincobit ovat mukana, pääset yhdistyksen jäsenenä huomattavasti edullisemmin.

Myös yhteistyökumppaneiltamme tulee tarjouksia pitkin vuotta jäsenten sähköpostiin.

VUOSI 2018 –JUHLAVUOSI

Tänä vuonna on juhlittu pienimuotoisesti rodun eli *irlantilaisen kantakirjan 20-vuotisjuhlaa*.

Tapahtumia on ollut paljon. Ja jotta saisimme mahdollisimman paljon harrastajia mukaan nauttimaan rodusta ja yhteisestä ajasta samanhenkisten ihmisten kesken, alensimme vuoden 2018 alussa monien tapahtumien osallistumismaksuja.

Vuosi lähti vauhdikkaasti käyntiin valmistautuessa kolmepäiväiseen Helsinki Horse Fairiin. Horse Fairin ständille kokosimme mm. historiakansion, teimme videoklipin sekä toimme esille myös komeat valjakkokärret. Esitys itsessään oli teemaltaan sadunomainen ja se korosti rodun alkuperää salamyhkäisten, taikauskoisten kiertolaisten erikoisen näköisenä ja näyttävänä risteytysrotuna.

Huhtikuussa järjestettiin yhdistyksen historian suurin näyttelyviikonloppu, jossa nähtiinkin monenlaisia ja monenkokoisia irlannincobeja. Näyttelyissä palkittiin ensimmäistä kertaa kantakirjan historiassa mm. näyttelyn parhaat minicobit.

Sitten pyörähtivätkin käyntiin vuoden IC-cup-osakilpailut, joihin oli myös tänä vuonna ennätysmäärä osallistujia. Esteosakilpailuja ei tänä vuonna järjestynyt, mutta sen sijaan ensimmäiset valjakko-osakilpailut järjestyivät IC-viikonlopun yhteydessä.

IC-viikonloppu järjestettiin elokuussa ensimmäistä, mutta tuskin viimeistä kertaa. Viikonloppu sisälsi valmennuksia, koulutuksia, IC-cupin osakilpailuja sekä kantakirjanäyttelyt. Illanvietossa myös skoolasimme rodun juhlavuoden kunniaksi.

Kauden päätteeksi palkitsimme kaikki vuoden menestyjät syyskokouksessa Tampereella. Esitimme myös sääntömuutoksia jäsenistölle koskien hallituskoon muutosta sekä sääntömääräisten kokousten muuttamista yhden vuosikokouksen malliin. Muutokset hyväksyttiin yksimielisesti. Hallituskoon kasvun perusteena oli toiminnan kasvaminen.

Näistä kaikista tapahtumista voit lukea lisää tästä lehdestä.

Toivomme kaikkien harrastajien nauttineen juhlavuodesta!

TOIMINTAVUOSI

2018

**2-4.3 HELSINKI HORSE
FAIR, MESSUKESKUS
HELSINKI**

**28-29.4
KANTAKIRJANÄYTTELYT
LAPPEENRANTA &
SEINÄJOKI**

**19.5
SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN
KEVÄTKOKOUS,
TAMPERE**

26.7 IC-CUP JALASJÄRVI

**10-12.8 LOHJAN
IC-VIIKONLOPPU
&KANTAKIRJANÄYTTELY**

**24-26.8 2018
KANTAKIRJANÄYTTELY,
TANSKA**

24.9 IC-CUP ESPOO

29.9 IC-CUP KAUHAVA

7.10 IC-CUP SASTAMALA

**27.10 SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN
SYYSKOKOUS, TAMPERE**

VARSASTA VALJAKKOHEVOSEKSI

Artikkeli ja kuvat: **Heidi Niskanen**

Itselläni on ollut kolme ic:tä, jotka kaikki olen opettanut ajolle varsana. Ensimmäisen, Lyylin (Roses Lorraine) kanssa on kokeiltu kilpurin hommia, toisen, Riinan (Roses Catherine) kanssa päästiin hyvin alkuun ajohommissa, mutta kohtalo puuttui peliin ja Riina piti lopettaa. Viimeisimpänä kasvamassa Ruusu (Roses Primerose), joka olisi ensi vuonna tarkoitus päästä kilpurin harrasteita harrastamaan.

Kaikkien kanssa olen aloittanut ohjasajo-opetuksella 1-2 vuotiaana. Tästä on ollut erittäin paljon hyötyä ratsun uraa alottaessa, kun äänimerkit on hallussa.

Kun varsa on hyvin oppinut äänimerkit ja kääntymiset ohjasajossa, ollaan lähdetty koluamaan peltoja, metsiä ja autoteitä. Paljon on tullut uusia asioita ja haasteita vastaan ja asioista on tullut tuttuja tulevaisuutta ajatellen.

Ennen koppakärryihin tutustumista olen ohjasajanut muovisesta vesiputkesta tehdyillä aisoilla, joiden päässä on ollut lankku tai auton rengas. Tämä pitää aikamoista meteliä kun raahautuu maata vasten. Varsa on hyvin tätä kautta oppinut takaata tuleviin ääniin. Vesiputki-aisat on olleet turvalliset varsalle kun ei missään tilanteessa ole päätenyt jalkoihin. Kuitenkin aisoista varsa oppii kosketuksen ja paineen siedon kylkeen ja kankkuun. Näidenkin härveleiden kanssa on menty pitkin metsiä, jossa eri pinnoilla tulee erilaisia rahinoita ja ääniä.

Koppakärryt olen ensimmäisen kerran laittanut perään 2-3 vuotiaana, kun aisojen kanssa ohjasajo on onnistunut joka paikassa. Koppiksilla on ajeltu kentällä, pellolla ja autoteillä niin kauan, kunnes liikkuminen on sujunut turvallisesti käynnissä ja ravissa.

Vuonna 2016 olimme Lyylin kanssa jo hieman edenneet valjakkouralla. Olimme koko suomen alue rankingin ykkösiä. Eli tästä voi lämpimästi todeta, että kyllä Irlannincobista on moneksi, vaikka vastassa olisi notkeita puoliverisiä tai pippurisia shettiksiä.

”Valjakkoajo itsessään on erittäin mukavaa puuhaa. Valjakkoon tarvitaan hevosen ja vaunujen lisäksi ajuri ja groom. Groomilla on erittäin tärkeä tehtävä, hän avustaa ajuria monessakin asiassa. Yksi tärkeimmistä tehtävistä groomilla on pitää vaunut pystyssä. Eli groomilla on oltava silmät ja korvat auki koko ajan. Groomin on pystyttävä kovassakin vauhdissa nostattamaan painavaa vaunua sivuun, jos ajurille tulee ajovirhe”

Koppisten haasteena on ollut suuri kääntösäde, eikä ne ihan pienessä tilassa ympäri käännykään. Jyrkät alamäet ovat myös joillakin tehneet tiukkaa, kun koko kärryn paino ihmisineen on hevosen takapuolella ja lapojen alueella.

Kyllä on kuitenkin ollut juhlaa laittaa maratonvaunut 3-4 vuotiaan perään. Vaunun kanssa on huomattavasti helpompaa jumpata ja väistättää hevosta kun aisat jäävät lapojen taakse. Yksikkönä hevosen maratonvaunu painaa minimissään 150kg + ihmisten painot. Eli tämä pitää ottaa huomioon kun ensimmäisiä kertoja vaunulla ajetaan.

Valjakkoajo itsessään on erittäin mukavaa puuhaa. Valjakkoon tarvitaan hevosen ja vaunujen lisäksi ajuri ja groom. Groomilla on erittäin tärkeä tehtävä, hän avustaa ajuria monessakin asiassa. Yksi tärkeimmistä tehtävistä groomilla on pitää vaunut pystyssä. Eli groomilla on oltava silmät ja korvat auki koko ajan. Groomin on pystyttävä kovassakin vauhdissa nostattamaan painavaa vaunua sivuun, jos ajurille tulee ajovirhe. Tämä nelipyöräinen vaunu myös kaatuu yllättävänkin helposti.

Valjakkokilpailuissa on kolme osakoetta: koulukoe, maraton eli kestävyyskoe ja tarkkuuskoe. Valjakossa hevosen tai ponin koolla tai rodulla ei sinänsä ole merkitystä, kunhan hevosella on tarpeeksi kapasiteettia suorittaa vaaditut tehtävät. Hyvä valjakkohevonen on rohkea, eteenpäin pyrkivä, omaa tahdikkaat liikkeet, sekä suuren sydämen.. Kilpailut ovat 2-3 päiväisiä.

IRLANNINCOB-MONIPUOLINENHARRASTUS-JAKÄYTTÖHEVONEN

Ihmisen tehtävä on rakentaa hevoselle luottamus sekä valmistella hevonen fyysisesti ja psyykkisesti vaativiin tehtäviin.

Useimmiten valjakkohevosta treenataan monipuolisesti; ohjasajaen, ajaen, ratsain ja jopa metsätöitä tehden.

Minun tietojeni mukaan Suomessa on kilpaillut valjakossa neljä Irlannincobia: Shea sekä jälkeläisensä Shea's Quinlan ja Matti Lahtinen, Midget ja Sonja Manninen ja Roses Lorraine itseni ja Charlotta Turun ajamana.

Lyylin ollessa neljävuotias 2014, itse opettelin groomin hommaa ja sitä kautta valjakkoajon salaisuuksia. Charlotta Turku starttasi Lyyllillä sen kauden. Hienosti Kokeneena valjakkona Lotta ja Lyyli oli koko suomen alueranking pisteillä viidensiiä.

2015 itse uskaltauduin kilpailemaan ja opettelemaan valjakkoajon sääntöjä ja koukeroita.

Kuva: I.C Holm Photography

MESSUILLA

Perjantai-aamuna 2.3.2018 rantautuivat kirpeässä pakkassäässä viimeisetkin Helsinki Horse Fairiin osallistuvat irlannincobit Helsingin Pasilaan, Messukeskukseen.

Seuraavaksi Kaikille jaettiin asianmukaiset kulkuluvat, hevoset tarkastettiin ja hevoset omistajineen ohjattiin sijoille, joissa oli tarkoitus hevosten majoittua messujen ajan.

Pian itse messut avautuivat ja Messuhallin puolella, jossa ständi sijaitsi, alkoikin kova kuhina. Ihmisiä tuli tutkimaan ständipöydälle kerättyjä historiakertomuksia, osallistumaan arvontoihin sekä äänestämään messujen suosituinta irlannincobia. Myös messukarsinassa, ständin vieressä oli karsinassa esiintymässä irlannincob-tamma Pricilla, joka saikin paljon huomiota ja rapsutuksia.

Eipä aikaakaan, kun Rose's Lorraine, Rose's Pricilla sekä Lady Guinevere omistajineen jo alkoivat valmistautumaan rotukavalkadiin. Omistajat olivatkin omistautuneet esitykselle: Rose's Pricilla esiintyi omistajineen Cowboy-tyylisesti ja Lady Guinevere perinteiseen kiertolaistyyliin. Rotuesittely kesti pitkään, ja esillä oli areenan täydeltä eri rotuja, mutta omistajien onneksi rauhalliset irlannincobit suhtautuivat tilanteeseen tyynesti.

Tuskin rotukavalkadista oli toivuttu, kun alkoi jännitys ja valmistautuminen seuraavana päivänä ensi kertaa esitettävään *Irish Fairytales*-esitykseen. Saimme onneksi tutustua vielä illalla pääarenan hevosinemme ja kokea poikkeuksellisesti aivan oikeat kenraaliharjoitukset areenalla, jossa aioimme esiintyä.

MESSUILLA

Lauantaiaamuna saapuessamme messuhalliin meitä odotti yllätys: ensin luulimme hälytyspillien soivan. Ääni kuulosti aivan sumusireeniltä. Lähde paljastui onneksi vain aasiksi. Jatkaessamme matkaa hevostemme luokse, huomasimme tallialueen isoimman karsinan olevan säpäleinä. Kuulimme hevosia yön hoitaneilta Harjun opiskelijoilta, että messujen kookkain hevonen, irlannincobien sukua oleva shire oli ottanut ilon irti vapaudestaan, ja juoksuttanut opiskelijoita pitkin messukeskusta yöaikaan.

Onneksi kaikki irlannincobit olivat pysyneet karsinoissaan.

Lauantaiaamulla osallistuimme taas rotukavalkadiin. Mukaan valikoituivat ryhmämme kylmähermoisimmat yksilöt, Lady Guinevere, Rose's Pricilla sekä ITS Havanna.

Sitten alkoikin jo jännittäminen ensimmäiseen esitykseen.

Ständillä riitti lauantaina ihmisiä; tuttuja, tuntemattomia ja toivottavasti myös uusia harrastajia. Ständin henkilökunta veti hymyllään ihmisiä puoleensa. Osansa ihmisistä houkutteli tietysti myös voikko prinsessa Pricilla.

Vihdoin koitti ensimmäisen esityksen aika. Esitys alkoi hienon valjakkomme rallittelulla pitkin isoa areenaa.

Valjakkohovosemme Roses Lorraine olikin kokenut muodonmuutoksen peikkojen käpälissä. He olivat yrittäneet selvästi tehdä myös hevosesta peikon tupeeraamalla sen harjan ja hännän.

HELSINKI HORSE FAIR 2019

JÄRJESTETÄÄN 15-17.3 2019

HELSINGIN

MESSUKESKUKSESSA.

OLEMME JÄLLEEN MUKANA
VAUHDIKKAALLA, UUDELLA

OHJELMISTOLLA SEKÄ
TIETYSTI STÄNDILLÄ.

NÄHKÄÄMME SIELLÄ!

Ratsut tulivat areenalle harjoitusareenalta hyvässä järjestyksessä. Yhdelle hevosista paine oli kuitenkin liikaa, ja alkuun nähtiinkin hienoja juhlaliikkeitä. Loppuesitys meni kuitenkin mainiosti, ja katsomohan oli luonnollisesti lähes täynnä. Esityksen jälkeen ihmisest vuorottelivat ständillä, söivät hyvin, tapasivat tuttuja ja pyörivät messuhallissa ihmetellen hevosmaailman kojuja. Messujen viimeinen päivä koittaisi jälleen pian.

Sunnuntaiamulla löysimme jälleen samat iloiset yllätykset; aasi tervehti meitä koko messukeskuksen täyttävällä serenadilla ja Shire oli käyttänyt yön hyödykseen ja liikuttanut Harjun opiskelijoita.

Kuten edeltävinäkin päivinä, ohjelma alkoi rotukavalkadilla. Tällä kertaa siihen valikoitui esiintymään Lady Guinevere ja komea Darky. Ständillä kuultiin jo hieman väsynttä huumoria, mutta iloiset ihmiset tervehtivät ja mainostivat rotua kaikesta huolimatta.

Koitti viimeisen esityksen aika. Tällä kertaa selvittiin kommelluksitta, ja yleisö kiitti mahtavin aplodein, joita hevoset olivatkin tottuneet jo kuulemaan.

Viikonloppu oli pulkassa, ja hevoset omistajineen alkoivat valua kotia kohti, jokainen itselleen sopivana aikana. Väsynyt mutta onnellinen tiimi oli jälleen suoriutunut kiitettävästi viikonlopusta, johon valmistauduttiin puoli vuotta. Viikonloppu toi tullessaan hikeä ja onnen kyyneliä mutta loppuessaan kestopöytän useaksi viikoksi, vaikka toki vähän myös turhautuneisuutta siitä, että viikonloppu tuntuikin lopulta kovin lyhyeltä.

MESSUILLA

IRISH FAIRYTALES

KOREOGRAFIA

HANNELE KUIVAMAKI HK EQUIRELAX
JA PIA-MARIA NYHOLM

ESIINTYMISASUT & VALOKUVAUS
I.C.HOLM.PHOTOGRAPHY

MUSIIKKI
KRISTIINA PELTONEN

MUU HORSE FAIR-TIIMI:

ORGANISAATTORI
MIA MIETTINEN

STÄNDI
SINI KUURE & ROSES PRICILLA
TARJA UUSI-ILLIKAINEN, LEENA FORSLUND

HEVOSALUE:
SUVI LEMINEN
SATU SAVISTO
MINNI KARJALAINEN-KOLI

RATSUKOT:
BLACK JACK 111 &
SUVI LEMINEN

MADAMS ROSITA &
MIRVA TAKALO

RUPEE &
MARIA DEGERMAN

DARKY &
RIMMA SEPPÄLÄ

ITS HAVANNA & PIIA KYRÖ

LADY GUINEVERE 6
PIA NYHOLM

ROSES VICTORIA &
OLGA KUKKANEN

HEIDI &
HANNELE KUIVAMÄKI

ROSES LORRAINE &
HEIDI NISKANEN/LOTTA HILDEN

I.C.Holm Photography

fb/insta: @icholmphotography
www.ilseholm.com
sp: ilseholm@ilseholm.com

NÄYTTELYT 2018

Yhdistyksen järjestämiin näyttelyihin Suomessa ilmoittautui 2017 yhteensä noin viisikymmentä hevosta. Yhdistyksen alla järjestettiin näyttely myös Tanskassa. Lisäksi tuomarimme vieraili tsekeissä tuomaroimassa.

Näyttelyissä ensimmäisellä palkinnolla palkittiin yhdeksäntoista hevosta, kakkospalkinnolla kaksikymmentäkaksi hevosta. Champion Elite - arvon sai viisi hevosta. Viisi hevosta nousi myös Elite-kantakirjaluokkaan.

Taas yksi näyttelykausi takana. Tänä vuonna nähtiinkin kaiken kokoista ja näköistä irlannincobia kehässä. Hevosia myös ilmoittautui näyttelyihin yhdistyksen historiassa ennätysmäärä; lähes viisikymmentä yksilöä arvosteltiin kantakirjan tuomareiden toimesta pelkästään Suomessa.

Tämän vuoden näyttelyissä tuomareina toimivat keväällä ykköstuomarimme Kristiina Peltonen sekä tsekkiläinen Marta Novotna. Kantakirjamme myönsi näyttelyviikonlopun jälkeen tsekkituomarillemme ykköstuomarin oikeudet.

Syysnäyttelyissä tuomareina toimivat kotimaiset tuomarimme Kristiina Peltonen, sekä tuore kakkostason tuomarimme Petra Rimpinen.

Yllätyksiltä emme voineet taaskaan välttyä. Kevätnäyttelyviikonlopussa suuren osallistujamäärän lisäksi näimme Champion-kehässä kuusi upeaa yksilöä, jotka olivat aiemmin jo saavuttaneet elite-arvon näyttelyissä. Aiemmin kiinnostusta luokkaan osallistumiseen ei ole riittänyt kuin korkeintaan kahdella hevosella näyttelyä kohti. Luokkaan osallistuneista viisi suoriutuivatkin erinomaisesti kehästä. Yksi keskeytti ohjelman terveydellisistä syistä, mutta toivomme näkevämme hänet myöhemmin uudestaan samassa kehässä.

Toivomme toki näkevämme myös jatkossakin enemmän hevosia tässä kehässä, joka on ollut tänä vuonna käytössä vasta kolmatta vuotta.

”Olimme iloisia myös nähdessämme kaikissa näyttelyissä, että hevosen esittämiseen oltiin panostettu.”

NÄYTTELYT 2018

”Seinäjoen näyttelyissä oli järjestäjän puolesta panostettu palkintoihin ja ohjelmaan. Kaikki osallistuneet hevoset ja omistajat saivat yllinkyllin kiitosta osallistumisestaan näyttelyyn, ja siitäkös oltiin tyytyväisiä! Väliaikashow´na näimme myös vauhdikkaan teemaan sopivan Country Dance- esityksen.”

Seinäjoen näyttelyissä oli järjestäjän puolesta panostettu palkintoihin ja ohjelmaan. Kaikki osallistuneet hevoset ja omistajat saivat yllinkyllin kiitosta osallistumisestaan näyttelyyn, ja siitäkös oltiin tyytyväisiä! Väliaikashow´na näimme myös vauhdikkaan teemaan sopivan Country Dance- esityksen.

Olimme iloisia myös nähdessämme kaikissa näyttelyissä, että hevosen esittämiseen oltiin panostettu. Hevosen esittämisessä on tärkeää, että hevonen kulkee vapautuneesti, luottaen ja kuunnellen esittäjäänsä, ja että hevonen on ulkomuodollisesti valmisteltu huolellisesti arvosteluun. Hyvä esittäjä on myös pukeutunut siististi, ja saa hevosen näyttämään ryhdikkäältä ja kiinnostuneelta tilanteesta. Orien kohdalla esittämisessä on omat kommervenkkinsä, koska orit reagoivat helposti muihin hevosiin ja ottavat helposti egolleen ja reviirilleen sopivan oman tilansa areenalla. Joskus heille tarkoitettu tila ei riitä, ja siksi turvavälit ja hevosen tunteva esittäjä on turvallisuuden kannalta tärkeä muistaa.

Myös Champion-luokissa oli hyvin valmistauduttu esityksiin. Näissä luokissa on hienoa nähdä, miten erilaisia hevosia rodussa onkaan. Liikkeet eroavat yksilöittäin, ollaakseen kuitenkin yksilölle sopivia ja rodunomaisia. Tässä luokassa korostuu myös rodun monipuolisuus käyttöhevosena; toisten rakenne ja liikkeet ovat soveltuvat kouluratsatukseen, toisten estepuolelle, toiset ovat selvästi molempia. Hyvä esittäjä tässäkin luokassa saa hevosesta näyttävän ja liikkeistä esiin parhaat puolet. Joskus voi käydä niinkin, ettei tavallisessa aikuisten luokassa maasta käsin saa hevosen liikkeistä irti sitä kaikkea, mitä hyväkään esittäjä haluaisi näyttää - mutta ratsastettuna se sitten onnistuu paremmin.

NÄYTTELYT 2018

Kantakirjanäyttely Lappeenranta 28.4.2018

1-vuotiaat oriit

Tulla's Lorcan I / 67,25p LV, BIS 3

1-vuotiaat tammammat

Wiiskulman Brianna - POISSA

2-vuotiaat tammammat

Tulla's Sonas II / 61p

Aikuiset tammammat

Lily II / 60p

Dolly - POISSA

Snow - POISSA

Fantasy Estelle II / 56,75p

Aikuiset oriit

Black Jack III I / 68,25p LV, BIS 1

Wiiskulman Greagoir II / 60,75p

Champion Elite Stallion - luokka

Hanna's Curry 21,5p / 93% LV,
BIS 2

CHAMPION

BIS I

Black Jack III

BIS II

Hanna's Curry

BIS III

Tulla's Lorcan

Paras esittäjä

Nina Tamminen

Kantakirjanäyttely Seinäjoki 29.4.2018

1-vuotiaat oriit

Lauhanlaukan Aarre - POISSA

1-vuotiaat tammammat

Shining Ellies Heart II / 59,25p

Dreamteam's Cilia I / 65,25p LV

Shining Gertrud II / 56p

Shining Hildegard II / 59,25p

2-vuotiaat tammammat

Lady Blue Eyes II / 61,75p

Starsky's Pinkie Pie II / 60,25p

Tara's Hera II / 62,75p

Rose's Claire II / 63p LV

2-vuotiaat oriit

Lord Lancelot I / 65,50p LV

Ruunat

Macho I / 63p LV

Our Papa Smurf I / 63p

Fantasy Happy Face I / 62,50p

Rose's Prince Harry - POISSA

Shining Oscar II / 58,75p

Aikuiset Tammammat

Morefield Pop II / 58p

Oldtime's Wintergate I / 65,50p LV, BIS3 ELITE

Rose's Fiona II / 60,75p

Moonlight Honey Bee I / 64p ELITE

Bee II / 60p

Champion Elite Mare - Luokka

Wild Black Pearl - Ei hyväksytty

Daronica 20,5p / 91% CHAMPION

Haapakallion Martta 22p / 94% LV
CHAMPION

Silver Hill's Wildwitch 22p / 94%
LV CHAMPION

Champion Elite Stallion - Luokka

La Carrera van Gipsy Dreams

21,5p / 93% LV BIS 1
CHAMPION **Minicob-luokka**

Macho I LV

Our Papa Smurf II

Morefield Pop III

Aikuiset Oriit

Tyson I / 65,75p ELITE

The Blue Boss I / 71,75p LV, BIS2

BIS I

La Carrera van Gipsy Dreams

BIS II

The Blue Boss

BIS III

Oldtime's Wintergate

Paras esittäjä

Tomi Isokääntä

NÄYTTELYT 2018

Lohjan ic-viikonloppuun järjestyi myös jalostusnäyttely. Sielläkin nähtiin useita erilaisia yksilöitä. Viikonloppuna sai osallistua myös näyttelyesittämiskurssille. Siihen osallistuneet kokivat saavansa paljon varmuutta näyttelyesittämiseen, ja tämä näkyikin seuraavana päivänä näyttelyissä.

Tässä näyttelyssä ei selvitty ilman yllätyksiä. Tuomarien päätöksestä jalostusnäyttelyn parhaaksi hevoseksi valittiin pari vuotta sitten suomeen saapunut ruuna Douglas.

Jalostusnäyttelyn arvostelussa tulee muistaa, että jalostuseläin tulee olla terveydentilaltaan siihen sopiva yksilö, ja sen takia eläinlääkärin todistus tulisi olla mukana näyttelyissä. Yhdistyksen sääntönä on myös ensi kertaa esitettäviä aikuisia oreja koskien, että eläinlääkärin todistus tulisi olla päivättyinä samalta kalenterivuodelta ennen näyttelyä. Jälkitoimituksena samainen eläinlääkärintodistus esitettävä 30vrk sisällä näyttelyistä. Mikäli nämä ehdot eivät täyty, ei näyttelytulosta voida jalostusnäyttelyssä hyväksyä.

Jalostusarvostelua varten on myös tärkeää, että hevosen passi on mukana näyttelyissä. Mikäli hevosen identiteettiä ei voida varmistaa, ei voida hevosen jalostuskelpoisuutta myöskään arvostella. Tämä tarkoittaa siis myös sitä, että vieroitettu varsa tulisi tunnistaa ennen näyttelyyn osallistumista.

Kantakirjanäyttely Lohja 12.8.2018

2-vuotiaat oriit

Shining Lenny II / 57p

Ruunat

Rose's Luther POISSA

Douglas I / 68,25p LV, BIS I

Oscar o'Loch II / 59,5p

Lipton II / 58,25p

Aikuiset Tammat

Rose's Lorraine I / 67,25p LV, BIS II, ELITE

Snipes Kiera ei hyv.

Rupee II / 55,5p

Rose's Pricilla II / 59,5p

Rose's Primrose I / 63,5p ELITE

Rocky Mountains Revlon Janey Red

II / 60,75p

Lady Guinevere II / 59,25p

BIS I

Douglas

BIS II

Rose's Lorraine

BIS III

-

Paras esittäjä

Heidi Niskanen

Ps. Ensi vuodesta alkaen yhdistyksemme jäsenille on edullisempaa osallistua hevosensa kanssa jalostusnäyttelyihin!

KAUAN ODOTETTU IC-VIIKONLOPPU!

Elokuussa järjestetty ic viikonloppu taisi olla historian ensimmäinen irlannincobeille järjestetty monipuolinen tapahtumaviikonloppu. Ajatuksenani oli järjestää kaikille sopivaa tekemistä ikään ja osaamistasoon katsomatta. Valmennuksiin oli mahdollisuus osallistua ratsain, ohjasajaen ja ajaen. Majoituspaikkoja oli hevosille ja ihmisille, osa jäi yöpymään ja osa kävi kotoa käsin.

Perjantain valmennuksia piti Håccus Wahlman. Håccun valmennuksissa ratsastettiin, ohjasajettiin ja ajettiin. Hevosten ja ihmisten osaaminen ja koulutustaso vaihteli kovasti. Monelle valmentajalle tämä olisi ollut kovin haastavaa opettaa vauvasta vaariin ja jopa samalla tunnilla saattoi olla hyvin eritasoisia hevosia ja ihmisiä. Jopa niinkin että samalla tunnilla ratsastettiin ja ohjasajettiin.

Rohkenen väittää että silti jokainen sai omalle tasolleen sopivia tehtäviä ja hikeä pintaan.

Perjantaina tehtiin myös opintomatka Sammatin paikalliseen hevostarvikeliikkeeseen, Hevostytin luokse. Sinne taisi useammalta jokunen euro jäädä ja kotiin tuomisiksi jotain tarpeellista.

Lauantai aamu alkoi Charlotta Turun ohjasajo ja ajo valmennuksilla. Mikä itseäni kovasti ilahdutti niin joukossa oli aivan uusi valjakko, minkä tietysti toivon näkeväni kilpakentillä tulevaisuudessakin.

Itäpäivällä jatkettiin Anne Ahokkaan valmennuksissa ratsain ja ohjasajaen. Valmennuksiin osallistuneiden kommittien perusteella ei näilläkään tunneilla saanut vetelehtiä ja hikeä oli pinnassa.

Ihana irlannincob-tuomarimme Kristiina Peltonen piti lauantaina myös näyttelyesittämisestä luennon. Tässäkään eivät kuuntelijat selvinneet ilman hikeä. Kristiina valjasti kaikki kuuntelijat kentälle parityöhön kokeilemaan esittämistä, toki hevosena toimi toinen pareista. Kristiinalla oli paljon hyvää ja arvokasta tietoa annettavanaan kuuntelijoille

”Viikonloppu sisälsi paljon hikeä, naurua, totisuutta, yhdessä oloa, liikutuksen kyyneliä. Iso kiitos kaikille, jotka mahdollistitte tämän viikonlopun”

KAUAN ODOTETTU IC-VIIKONLOPPU!

Illan huipennukseksi oli talon isännän loihdima herkullinen illallinen. Parasta illallisessa taisi kuitenkin olla taivaallinen ic kakku. Ongelmaksi kakun kanssa tuli ettei kukaan halunut leikata sitä. Liekkö kunnia vai mitä, tuomarimme Kristiina oli ensimmäinen joka pääsi kakkua leikkaamaan.

Sunnuntai aamu valkeni vesisateisena ja tietysti näyttely päivänä vielä! Onneksemme kehien aikana ei kuitenkaan satanut ja jokaisen tupsut heiluivat. Näyttelyyn oli ilmoitettu paljon kauniita ja erinäköisiä ja -värisiä cobeja.

Näyttelyiden jälkeen jatkettiin ic-cupilla kouluratsastuksessa ja valjakkoajossa. Paikalla oli myös steward, joka tarkasti ja pisteytti jokaisen valjakon ja ratsukon, antaen neuvoja ja kokemuksia tulevaisuutta varten kilpailijoille sekä groomeille.

Omasta mielestäni viikonloppu oli onnistunut ja mukava näin ensikertalaisen järjestämänä. Viikonloppu sisälsi paljon hikeä, naurua, totisuutta, yhdessä oloa, liikutuksen kyyneliä. Iso kiitos kaikille, ketkä mahdollistitte tämän viikonlopun. Oli ihana nähdä vanhoja tuttuja ja saada uusia tuttavuuksia elämään.

Ensi kesälle on suunnitteilla uusi ic-viikonloppu. Allekirjoittaneelle saa tehdä ehdotuksia mitä sen suhteen toivoo tapahtuvaksi. Kiitos yhteistyöstä Suomen irlannincobyhdistys sekä Ilse Holm.

Kirjoittaja: Heidi Niskanen/T:mi Heimanis

Artikkelin kuvat: I.C Holm Photography

IC-CUP 2018

VUODEN 2018 KILPAILUKALENTERI ON SUUNNITTEILLA.

Ic-cup käynnistyy jälleen 1.3.2019 yhdessä yhdistykselle kiinnostuksensa ilmoittaneiden SRL:n ratsastusseurojen kanssa järjestettävänä osakilpailuina ympäri maata. Kausi päättyy 30.9.2019.

Oletko ratsastusseuran jäsen, joka haluaisi järjestää kisojensa yhteyteen osakilpailun? Osakilpailun järjestäminen omien kisojen yhteydessä on vaivatonta - Ic-cupin osakilpailun voi järjestää koululuokkana tai esteluokkana, omana luokkanaan tai muun luokan yhteydessä. Samalla järjestäjä saa lisää kilpailijoita kisoihinsa, ja irlannincobit pääsevät kisaamaan keskenään sekä esittelemään monipuolisuuttaan harrastehevosina.

Palkinnot tulevat luonnollisesti irlannincob-ratsukoille yhdistykseltä. Kiinnostuitko? Ota yhteys kilpailutoimikunnan johtajaan Pia Nyholmiin sähköpostilla: pia-maria.nyholm@kotiposti.net

IC-cupin säännöt:

Yhdellä ic:llä voi per luokka osallistua kaksi ratsastajaa. Luokan voi järjestää joko omana luokkana tai siten että ic:t mieluiten starttaavat peräkkäin. Kilpailutasona harjoituskilpailu tai 1.taso. Järjestäjän on oltava SRL:n jäsen.

Kouluosakilpailut: Luokka järjestäjän vapaa valinta tasolla helppo C tai helppo B. Kummankin yhteydessä saa olla ic-cup osallistujia, mikäli järjestäjällä tähän mahdollisuus. Ratsukot palkitaan prosenttien mukaan, riippumatta siitä, kumman luokan ratsastaa (mikäli heC ja heB osallistujat kilpailevat vastakkain samoista ic-cup-pisteistä ja sijoituksista)

Hyväksytty suoritus: minimi 50% jolloin tämän alle jäävät suoritukset eivät yllä cup pisteille eivätkä palkinnoille.

Esteosakilpailut: Taso 55-70cm järjestäjän vapaa valinta (ic-cup kilpailevat ratsukot kilpailevat samassa osakilpailussa vastakkain cup-sijotuksesta riippumatta estekorkeudesta, mikäli järjestäjä sallii useampaan luokkaan ic-cup osallistumisia). Cupin päätteeksi mikäli esteratsukoita on tasapistein, ratkaisee sijoituksen ratsastettu este korkeus, mikäli tämän jälkeen ratsukoita tasapistein, katsotaan virhepisteet ja viimeiseksi ratkaisee erotuksena suorituksen aika.

Luokan lähtömaksuista päättää kilpailujen järjestäjä. IC-cupin osallistumismaksu on irlannincobyhdistyksen jäsenille 2 euroa ja sen ulkopuolisille osallisujille 5 euroa.

Osallistuvan hevosen tulee olla rekisteröity Suomeen joko irlannincob-kantakirjaan tai Hippokseen

.ILMOITA OMAT KISAPÄIVÄSI!

IC-CUP 2018

Valtakunnallinen, yhdistyksen alainen Ic-cup järjestettiin tänä vuonna kolmatta kertaa. Tänä vuonna käytiin ic-cupissa viisi osakilpailua ympäri Suomea, ja osallistujia oli ennätysmäärä. Kolme parasta palkittiin kaikista järjestetyistä luokista. Tänä vuonna kamppailtiin kouluratsastuksessa sekä ensimmäistä kertaa valjakkoajossa. Esteosakilpailuja ei harmiksemme tänä vuonna järjestynyt.

On ollut ilo huomata, miten rodustamme, joka kauan on ollut ratsastuspiireissä maineessa, jossa irlannincob on laiska, perässävedettävä, taipumaton ja jyräävä yksilö - löytyy kilpailuihin näin paljon koulutettuja ja hyvin kilpailuissa pärjääviä yksilöitä taitavine ratsastajineen. Näin muutamme käsityksiä - joissa irlannincobit nähdäänkin yhteistyöhaluisina, eteenpäinpyrkivinä, taipuvina ja esteet ylittävinä yksilöinä.

Kiitämme teitä, jotka osallistutte tähän tavoitteeseen kanssamme, ja tuotte irlannincobit hyvinä käyttöhevosina kilpakentille kaikkine karvoineen!

Suomen irlannincobyhdistys - FSIC ry kiittää kaikkia osallistuneita ja onnittelee kaikkia sijoittuneita! Nähdään ensi vuonna taas kilpailun merkeissä!

IC-CUPIN TULOKSET 2018

KOULUOSAKILPAILUT

I

Jutta Ranta/ Minettes Memory yht. 10p

II

Kaisa Suomalainen/ Bee yht 9p

III

Emmi Kämppe/ Heidi yht 5p

Suvi Leminen/ Moustache yht. 5 p

Anna-Kaisa Hiivanainen/ Sunny yht 5p

IV

Sini Kuure/ Rose´s Pricilla yht 3p

Pia-Maria Nyholm/ Rose´s Pricilla yht 3p

V

Marianne Rastas / Ruby 1p

Sanni Kuoppala/ Silver Hill´s Wildwitch 1p

Pia-Maria Nyholm/ Lady Guinevere 1p

VALJAKKO-OSAKILPAILUT

I

Heidi Niskanen / Rose´s Lorraine yht 5p

II

Ossi Kinnunen/ Douglas yht 3p.

HK Equirelax

HK Equirelax tarjoaa hevosten hierontapalveluiden lisäksi, ratsutusta, kuntoutuspalveluja, valmennusta ja opetustoimintaa Uudellamaalla

puh: 045 2683321

hkequirelax@gmail.com

<http://www.hk-equirelax.com>

IRLANNINCOBIEN HISTORIAA

Tämä historiikki on yhdistelmä henkilökohtaista matkaa ja Suomen irlannincobyhdistyksen vaiheita. Kumpikaan meistä ei olisi tänään kaltaisensa ilman toista. Tarinani ei ensinkään pyri olemaan aukottoman kattava, ja siitä syystä mainitsen mukana olleista henkilöistä vain joitakin asioiden kulkuun paljon vaikuttaneita ja yli vuosikymmen vankkureita kanssani vetäneet Tiina Saranpään ja Kristiina Parkkilan. Yhdistyksen luotsaaminen hullusta haaveesta aina Suomen ensimmäisen itsenäisen kantakirjan pitäjäksi on ollut paikoitellen melkoinen seikkailu. Jos minun pitäisi valita kanssani autiolle saarelle kaksi ihmistä, mutta perhe pitäisi jättää rannalle, tiedän silti, ketkä ottaisin. Selviytyminen ei olisi ongelma ja bonuksena voisimme viettää yhteisiä nimipäiviä.

Aamunkoitto

Oli loppuvuosi 2000. Monien vaiheiden jälkeen olin ostanut Ruotsista hassun, karvajalkaisen hevosen. Myyjä kertoi tuottaneensa Suomeen toisenkin saman rotuisen olennon. Sain Tiina Saranpään sähköpostiosoitteen, sen saman, joka tänä päivänä ottaa vastaan rekisteröintiin liittyviä asioita. Siitä alkoi yhteydenpito ja haaveilu rotuyhdistyksen perustamisesta.

”Vaikka tavoitteeksi oli asetettu "lähitulevaisuudessa", päämäärään pääseminen kesti vuosikymmenen.”

Mukaan tuli muitakin ja Suomen irlannincobyhdistys ry perustettiin Vantaalla 16.01.2002 Suomen Tinkerhevosityhdistys ry -nimisenä toimimaan, kuten tänäkin päivänä, irlannincob-hevosten omistajien ja harrastajien yhteyskanavana. Minusta tuli sen perustajapuheenjohtaja.

Alusta pitäen yhdistyksen päämääränä oli edistää irlannincob-hevosten kasvatus- ja jalostustoimintaa sekä rodun tunnettavuutta ja tietoutta Suomessa. Selasin vanhoja luonnoksiani yhdistyksen alkutaipaleen tiedotteista: jo aivan ensimmäisiin asiakirjoihin on merkitty tärkeimmäksi tehtäväksi "saada suomalaiset tinkerhevokset rekisteröityä Irish cobien kantakirjaan". Vaikka tavoitteeksi oli asetettu "lähitulevaisuudessa", päämäärään pääseminen kesti vuosikymmenen.

Tiinalla oli jo alkumetreillä arvokasta tietoa: hän oli käynyt keväällä 2002 Ruotsin puolella irlannincob-näyttelyssä hevosineen ja tamma Ryans Dianasta oli tullut ensimmäinen Suomen kamaralla oleva, rotuun otettu ja irlannincob-passin saanut hevonen. Ensimmäinen yhdistyksen Irish Cob-tapahtuma näyttelyineen järjestettiin syyskuussa 2002 Lopella. Yhdistys otti samalla ensimmäiset horjuvat askeleensa kansainvälisyyteen, kun tuomariksi kutsuttiin Ruotsin kantakirjasta Maria Wahlberg. Ruotsalainen tuomari valikoitui yksinkertaisesti siksi, että hän oli ainoa, jonka tunsimme. Juuri häneltä olin ostanut, kuten Tiinakin, ensimmäisen irkkuni. Hevosia Suomen ensimmäiseen näyttelyyn osallistui neljä ja väliaikanumerona esitetty katrilli oli puoliksi improvisoitu pas de deux, osallistujina näyttelypaikan Vaahteramäen isäntä ja minä. Jokainen voi kuvitella, mitä tunsin, kun viitisentoista vuotta myöhemmin seurasin Helsinki Horse Fairissa upeaa, hyvin harjoiteltua ja ammattimaista tupsujalkojen esitystä.

”Jokainen voi kuvitella, mitä tunsin, kun viitisentoista vuotta myöhemmin seurasin Helsinki Horse Fairissa upeaa, hyvin harjoiteltua ja ammattimaista tupsujalkojen esitystä.”

IRLANNINCOBIEN HISTORIAA

Mukaan kansainväliseen irlannincob-yhteisöön

Oli selvää, että rotuyhdistyksen toiminta ei voisi kehittyä alle sadan hevosen populaation ja pelkästään kotimaisen yritteliäisyyden turvin. The Irish Cob Society oli perustettu vuonna 1998 Dublinissa. Rodulle oli kehitetty rotumääritelmä ja arvioimisen standardit ja Irlannista ympäri Eurooppaa levinneiden hevosten ja niiden jälkeläisten kartoittaminen ja rekisteröiminen oli aloitettu. Siihen oli päästävä mukaan. Valjastin kaikki Eurooppaan suuntautuneet työmatkani kontaktien luomiseen. Kun muut lähtivät ravintolaan, minä lähdin tapaamaan paikallista irlannincob-väkeä.

”Oli selvää, että rotuyhdistyksen toiminta ei voisi kehittyä alle sadan hevosen populaation ja pelkästään kotimaisen yritteliäisyyden turvin.”

Ajatus kotimaisesta yhteistyöstä eli myös vahvana suunnitelmissa: "Yhdistys toimii myös yhteistyössä kotimaisten hevosalan yhdistysten ja järjestöjen kanssa ja pyrkii saamaan virallisen rotuyhdistyksen aseman Suomen Hippokselta." Sitä ei koskaan tullut, tuli jotain paljon parempaa.

Oli tullut myös nimenvaihdoksen aika. Tinkerhevosyhdistyksestä kuoriutui Suomen irlannincobyhdistys.

Rodun parissa tapahtuva toiminta painottui noina vuosina Euroopan laajuisesti vahvasti rotutarkastusten tekemiseen. Varsinaisten jalostusnäyttelyiden järjestämisessä Hollanti oli muita edellä. Luomieni kontaktien avulla pääsin mukaan näyttelyihin ja rotutarkastuskiertueille harjoittelemaan rotuun

ottoa ja tuomarointia. Vuosina 2003 ja 2004 kiersin näyttelyjä Hollannissa, Ranskassa, Ruotsissa ja Tanskassa ja sain lopulta rotutarkastusoikeudet. Se tarkoitti toiminnan nytkähtämistä Suomessa aimo harppauksen eteenpäin, kun emme enää olleet aivan kaikessa riippuvaisia ulkomaisesta tuesta.

Ranskaan suuntautunut matka vuonna 2003 oli merkittävä monestakin syystä. Paitsi, että sain olla todistamassa Ranskan historian ensimmäistä, lähes sadan irlannicobin kantakirjausnäyttelyä, tapasin vihdoin myös koko ICS:n perustajan ja rotumääritelmän auki kirjoittaneen Evelyn Flynnin.

Evelyn kertoi tilanteesta Irlannissa, miten perinteiset irlannincobien omistajat "the travelling people", joilla edelleenkin oli hallussaan irlannicobien parhaimmisto, olivat vihdoin kiinnostuneet rekisteröinnistä. Rodun säilyttämisen tulevaisuus näytti hyvältä.

Evelynin kanssa käytyjen keskustelujen tuloksena Suomen irlannincobyhdistys sai poikkeuksellisen luvan käyttää ICS:n logoja ja tunnuksia toiminnassaan jo ennen kuin varsinainen ensimmäinen virallinen kantakirjausnäyttely olisi järjestetty.

”Ajatus kotimaisesta yhteistyöstä eli myös vahvana suunnitelmissa: "Yhdistys toimii myös yhteistyössä kotimaisten hevosalan yhdistysten ja järjestöjen kanssa ja pyrkii saamaan virallisen rotuyhdistyksen aseman Suomen Hippokselta." Sitä ei koskaan tullut, tuli jotain paljon parempaa.”

IRLANNINCOBIEN HISTORIAA

Lisäksi saimme luvan kääntää ja ottaa käyttöön kaiken irlannincobeja koskevan materiaalin, mitä ICS:n nettisivuilla oli. Ja kääntämistä riitti: rotumääritelmä, jalostusohjesäännöt, näyttelylomakkeet, rotuun liittyvä informaatio, ohjeistukset, kaikki oli luotava alusta asti.

29.01.2003 päätettiin liittyä The Irish Cob Societyn alajaostoksi saatesanoilla:

"Yhdistys toimii Irlannin The Irish Cob Societyn Suomen alajaostona ja tekee yhteistyötä muiden EU-maiden Irish Cob Society -yhdistysten kanssa. Yhdistys ylläpitää Suomalaisten Irish cob -hevosten rekisteröintiä ja kantakirjaustoimintaa The Irish Cob Societyn kriteerien mukaisesti."

Syksyllä 2004 järjestettiin näyttelyviikonloppu Janakkalassa sekä Pännäisissä Tiinan luona. Tuomariksi ei kuitenkaan tullut alunperäisten kaavailujen mukaisesti Evelyn Irlannista, vaan Marijke ja Wim Hejkoop Hollannin kantakirjasta.

Käytin hollantilaiset vieraat Hippoksessa ja solmimme yhteistyösopimuksen rekisteröintitietojen vaihtamisesta ja rotunimen merkitsemisen periaatteista Hippoksen myöntämiin sen ajan tilastohevospasseihin.

Vuoden 2004 mittaan Irlannista kantautui huhuja ICS:n sisäisistä vaikeuksista. Päätettiin, että suomalaisten irlannincobien passit otetaan Hollannista, sillä Irlannin kautta tapahtuvien rekisteröintien ajat alkoivat venyä yli suomalaisten sietokyvyn. Yhteistyö sujuikin mutkattomasti aina vuoden 2005 loppupuolelle. Jatkoin tuomariharjoitteluja ja sain kakkostuomarin oikeudet. Sitten alkoi kansainvälisellä kentällä tapahtua ja laineet löivät korkeina myös Suomessa.

Kohti hajaannusta

Irlanti oli suurissa vaikeuksissa ja syksyllä 2005 emokantakirjan toiminta laitettiin jäähyllä. Hollannin halu ottaa irlannincobien rekisteröinti haltuunsa syntyneessä tilanteessa ei kuitenkaan sopinut ruotsalaisille, joilla jo oli oma kantakirja eikä liioin tanskalaisille, jotka tuolloin elättelivät toiveita omasta kantakirjasta. Roskildessa syyskuussa 2005 pidetyssä kokouksessa, johon osallistuivat edustajat Ruotsin, Tanskan, Saksan, Suomen, Belgian, Irlannin ja Hollannin irlannincobyhdistyksistä, sovittiin, että emokantakirja siirtyisi Saksaan ja järjestely tulisi olemaan tilapäinen, kunnes emokantakirja olisi mahdollista avata taas Irlannissa. Samassa kokouksessa sovittiin, että yhteisenä päämääränä olisi saada jokaiseen maahan oma kantakirja.

"29.01.2003 päätettiin liittyä The Irish Cob Societyn alajaostoksi saatesanoilla:

"Yhdistys toimii Irlannin The Irish Cob Societyn Suomen alajaostona ja tekee yhteistyötä muiden EU-maiden Irish Cob Society -yhdistysten kanssa. Yhdistys ylläpitää Suomalaisten Irish cob -hevosten rekisteröintiä ja kantakirjaustoimintaa The Irish Cob Societyn kriteerien mukaisesti."

Irlanti oli suurissa vaikeuksissa ja syksyllä 2005 emokantakirjan toiminta laitettiin jäähyllä.

IRLANNINCOBIEN HISTORIAA

”Hollantilaiset katsoivat yhteistyökokouksen olleen suunnattu suoraan heidän toimintaansa vastaan ja yhtäkkiä olimme Suomessa valinnan edessä: naapurit vai Hollanti.”

Pohjoismainen väki oli kuitenkin huolissaan. Yhteisöllisyys, jota olimme vaalineet oli katoamassa ja kansainvälinen yhteisö hajoamassa. Morassa Ruotsissa pidettiin 9.12.2005 kokous, jossa hahmoteltiin pohjoismaisten irlannincobyhdistysten yhteistyön muotoja tulevaisuudessa. Kokouksessa tehtiin julkilausuma, jossa pääpiirteissään todettiin sovitun yhteistyöstä ja keskinäisestä avunannosta, sitoutumisesta 2002 EU:n hyväksymään irlannincob-rodun rotumääritelmään, samojen arvosteluperiaatteiden käyttämisestä hevosten rotu- ja premiumarvostelussa eri maissa, yhteisen orirekisterin pitämisestä sekä toimimisesta siten, että kantakirja saataisiin palautetuksi Irlantiin.

Hollantilaiset katsoivat yhteistyökokouksen olleen suunnattu suoraan heidän toimintaansa vastaan ja yhtäkkiä olimme Suomessa valinnan edessä: naapurit vai Hollanti. Todennäköistä olisi ollut, että olisimme jääneet kokonaan pohjoismaisen yhteistyön ulkopuolelle osana Hollannin kantakirjaa. Myös

Hollannin ja Irlannin kangerteleva yhteistyö huolestutti. Suomen yhdistyksessä oli enemmistö niitä, joita yhteistyön tiivistäminen naapurien kanssa kiinnosti, mutta myös hyvin äänekäs vähemmistö niitä, jotka halusivat yhteistyötä vain Hollannin kanssa.

Liikkeellä oli myös hurjia huhuja kantakirjaan hyväksymisen periaatteiden muuttumisesta vain polveutumiseen perustuvaksi vuoden 2006 alusta, joten meille tuli kiire kerätä Suomessa olevat suvuttomat irlannincobit rekisteriin. Joulun välipäivinä 2005 Kristiina Parkkila, joka oli edeltävänä vuonna tarttunut puheenjohtajan nuijaan, Liselotte Laurberg Tanskasta ja minä kiersimme reitin Espoosta Pännäisiin, sieltä Liperiin ja Valkeakosken kautta kotiin Espooseen. Noin 1500 kilometriä pimeää maantietä talvisessa Suomessa ja yli 60 rekisteröintiä. Yrittämisen puutteesta ei sovi moittia. Tanskalainen cobisiskoni muistaa vieläkin, kuinka hänen kahvinsa jäättyi kuppiin maneesissa.

Pohjoismaisen "allianssin" kokoon kutsuminen ja siihen osallistuminen oli laajasti esillä ajan nettikeskusteluissa. Erityisesti arvosteltiin sitä seikkaa, että kokous ei ollut laillisesti koolle kutsuttu ja edustajaa valittu oikein. Ketään ei kiinnostanut, ettei ole olemassa laillista tapaa kutsua kokoon elintä, jota ei entuudestaan ole olemassa eikä niin ollen sääntöä kenen siihen pitäisi osallistua. Lokaa lensi ämpäri kaupalla - ja pitkään.

”Istuin asian puimista varten kokoon kutsutuksi vaaditussa ylimääräisessä yleiskokouksessa vastaamassa useamman sivun syytekirjelmään tekemistäni "virheellisistä menettelyistä". Kirjelmän oli allekirjoittanut henkilö, joka ei missään vaiheessa ollut mukana yhdistyksen toiminnassa, ja jota en koskaan ollut edes tavannut.”

IRLANNINCOBIEN HISTORIAA

Elämäni surrealistisin kokemus oli kesällä 2006. Istuin asian puimista varten kokoon kutsutuksi vaaditussa ylimääräisessä yleiskokouksessa vastaamassa useamman sivun syytekirjelmään tekemistäni "virheellisistä menettelyistä". Kirjelmän oli allekirjoittanut henkilö, joka ei missään vaiheessa ollut mukana yhdistyksen toiminnassa, ja jota en koskaan ollut edes tavannut.

Emokantakirjan vaellusvuodet

Vuoden 2006 alusta Saksassa toimiva European Coloured Horse Association ECHA-ESV sai oikeudet pitää irlannincob-rodun emokantakirjaa. Vaikka minut oli vain puolta vuotta aiemmin kutsuttu tuomariksi ECHA-ESV:n vuosinäyttelyyn ja kaikki Saksan kantakirjassa toimivat henkilöt olivat henkilökohtaisesti tuttuja, yhteistyön solmiminen oli vaikeaa. Pyysimme Saksasta useaan kertaan kantakirjaussäännöksiä ja menettelyohjeita, mutta meille ei vastattu. Sen sijaan ICS- Hollanti lähetti Hippokselle kirjeen, jossa kerrottiin, että Suomen Irlannincobyhdistys on erotettu ICS-yhteisöstä. Vastineessamme Hippokselle totesimme, että vain emokantakirja voi erottaa tytäkantakirjoja, ei toinen tytäkantakirja ja niin kauan kunnes ECHA-ESV ei asiasta ilmoita, olemme olemassa. Ilmoitusta Saksasta ei koskaan tullut.

Yhteistyön haastavuuteen sisältyi muitakin, lähes surkuhupaisia piirteitä. Löysin arkistoistani Tupsujalka-lehteen kirjoittamani jutun , jonka otsikko oli "Merkitöntä, peräti merkillistä vai tavaramerkillistä?" Nimittäin kesäkuun 2006 alkupuolella tuli julki, että rotunimet Irish cob ja Irish cob crosbreed oli molemmat rekisteröity Saksassa tavaramerkeiksi ECHA-ESV:n päätuomarin ystävälle herra Henkelille. Irlannincobyhdistys sai asian johdosta kirjeen, jossa kerrottiin, että Irish cob -rotunimeä saisi käyttää, jos yhdistystasolla maksaisi 300 €:n lisenssin Saksaan ja jokaisesta hevosen rekisteröintiin liittyvästä asiakirjasta 4 euroa. Asian mielipuoisuus tiivistyy jutusta lainatussa pätkässä:

"Tarkkaavainen lukija yhtyy varmaankin ihmettelyyni siitä, miten on ollut mahdollista Saksassa rekisteröidä tavaramerkiksi tämä rotunimi, jota siis en enää laillisesti saa Suomessa mainita, ja jonka kasvatuksen ja käytön edistämiseen on rekisteröity Suomessa minulle tärkeä yhdistys, jonka nimeä myöskään en enää taloudellisten jälkivaatimusten pelossa arvaa kirjoittaa. Entäpä kun rotunimen patentointi ylipäättään ei Suomessa ole mahdollista, pitääkö meidän silti noudattaa vaatimuksia, jotka koskevat patenttia, jota ei voi olla?"

"miten on ollut mahdollista Saksassa rekisteröidä tavaramerkiksi tämä rotunimi, jota siis en enää laillisesti saa Suomessa mainita, ja jonka kasvatuksen ja käytön edistämiseen on rekisteröity Suomessa minulle tärkeä yhdistys, jonka nimeä myöskään en enää taloudellisten jälkivaatimusten pelossa arvaa kirjoittaa. Entäpä kun rotunimen patentointi ylipäättään ei Suomessa ole mahdollista, pitääkö meidän silti noudattaa vaatimuksia, jotka koskevat patenttia, jota ei voi olla?"

IRLANNINCOBIEN HISTORIAA

Yhä merkillisemmäksi asia muuttuu ja riittämättömämmäksi käy Pirkka-järki (ai pahas, nyt lipsahti tekstiin tavaramerkki aivan holtittomasti), kun vierailee Euroopan patenttirekisteri OHIMin nettisivuilla ja etsii tietoa rotunimen, jota en enää laillisesti saa mainita ja jonka kasvatuksen ja käytön edistämiseen on rekisteröity Suomessa minulle tärkeä yhdistys, jonka nimeä siis myöskään en enää arvaa kirjoittaa (-huoh!), tavaramerkin rekisteröinnistä. Käy ilmi, että mainittu patentti numerolla 004195401, on liitetty tavaraluokkiin 25, vaatteet, jalkineet ja päähineet, 35, mainonta, liikkeenjohto, yrityshallinto, toimistotehtävät ja 43, ravitseminen, tilapäismajoitus. Mitä tekemistä näillä on hevosrodun kanssa?! Pitääkö hevoskasvattajien todellakin noudattaa vaatimuksia, jotka koskevat patenttia, jolla ei ole mitään kiinnitystä hevosrodun jalostukseen tai rekisteröintiin? Entä jos en aio käyttää hevostani mihinkään luokissa 25, 35 ja 43 mainittuihin tarkoituksiin, saanko silloin kutsua sitä edelleen irlannincobiksi?"

Patenttihässäkkään meni käsittämättömän paljon aikaa ja voimia. Vastailimme patenttia koskeviin vaatimuksiin, lähetimme Saksaan patenttivirastolle huomautuksen mahdottomasta patentista ja valmistauduimme kansainväliseen oikeustaisteluun. Varmistelimme samalla tulevaisuutta solmimalla yhteistyön amerikkalaisen The Gypsy Cob and Drum Horse Association kanssa siltä varalta, että oikeus irlannincob-nimen käyttämiseen todellakin loppuisi. Saimme turvaksemme tytärkantakirjaoikeuden, mutta muistaakseni yhtään hevosta ei koskaan GCDHA:n kantakirjaan rekisteröity.

Kaksi leiriä

Tuon myllerryksen lopputuloksena yhteistyö Ruotsin kantakirjan kanssa jäi Suomen irlannincobyhdistyksen ainoaksi realistiseksi vaihtoehdoksi ja irlannincobyhdistystä hajottamassa olleet henkilöt perustivat Suomeen toisen yhdistyksen rekisteröimään irlannincobeja Hollannin kantakirjaan. Hajaannuksen keskellä saimme kuitenkin järjestettyä Suomen ensimmäisen irlannincob-orinäyttelyn Mäntyharjulle huhtikussa 2006. Oreja oli esillä yksitoista, päätuomarina Liselotte Laurberg Tanskasta.

Yritimme elää normaalia yhdistyselämää ja miettiä seuraavan näyttelyn järjestämistä, kunnes seuraavan vuoden alkupuolella tuli varsinainen laakapallo ja täysin yllättävältä suunnalta. Netin keskustelufoorumilla edelleen kiivaana jatkuvaan mollaamiseen yhtyi vasten parempaa harkintaa eräs Hippoksen virkailija julistamaan sekä irlannincobien Ruotsiin rekisteröimisen että irlannincobyhdistyksen järjestämien näyttelyjen hyödyttömyyttä. Se lähes upotti koko toiminnan. Opin myös tärkeän läksyn julkisuudesta: ketään ei kiinnosta taustat eikä varsinkaan totuus. Oikeassa on se, joka ensimmäisenä pääsee huutamaan. Muu on selittelyä.

Purimme hammasta, kieltäydyimme osallistumasta julkiseen riiteltyyn ja puursimme eteenpäin. Kantakirja palasi hetkeksi Irlantiin ja järjestimme 2009 varsin onnistuneen näyttelyn Urjalassa, jossa päätuomarina oli Evelyn. Vierailimme myös Tiinan kanssa seuraavan vuonna Irlannissa opettelemassa rekisteröintiohjelmaa ja passien tekemistä. Tuolla retkellä vahvistettiin myös oikeuteni toimia näyttelyissä ykköstuomarina. Aloimme olla koko lailla valmiita siirtymään seuraavaan vaiheeseen: anomaan omaa kantakirjaa Suomeen. Se onkin sitten jo oma tarinansa.

Kristiina Peltonen

SUOMEN IRLANNINCOBYHDISTYKSEN HISTORIA PÄHKINÄNKUORESSA

- 1998** Irlantiin perustetaan The Irish Cob Society ja kantakirja jalostusohjesääntöineen rodun suojelemiseksi.
- 2000** Ensimmäiset tunnetut rotunsa edustajat rantautuvat Suomeen Ruotsista Tiina Saranpään ja Kristiina Peltosen toimesta
- 2002** Perustetaan Suomen Tinkerhevosityhdistys
- Ensimmäinen irlannincob-passi myönnetään Suomessa asuvalle tupsujalalle
- Ensimmäiset näyttelyt järjestetään Lopella, ensimmäinen katrilli väliaikaohjelmana näyttelyissä
- Nimi muuttuu Suomen irlannincob-yhdistykseksi
- 2003** Yhdistys liittyy The Irish Cob Societyn alajaostoksi
- 2004** Järjestetään irlannin kantakirjan alainen näyttelyviikonloppu hollantilaistuomarein. Aloitetaan yhteistyö Hollantilaisten kanssa. Yhdistys vierailee Hollantilaisten kanssa Hippoksessa ja sopivat yhteistyössä pelisäännöistä.
- 2005** Emäkantakirjan asema siirtyy tilapäisesti Saksaan. Roskildessa pidetään kokous, jossa eurooppalaiset sopivat yhteisen tavoitteen tytärkantakirjojen luomisesta kaikkiin kokoukseen osallistuneisiin maihin.
- 2006** Suomen irlannincobyhdistys jatkaa yhteistyötä Ruotsin kantakirjan kanssa. Syntyy kaksi yhdistystä, toinen jatkaa yhteistyötä Hollannin kanssa.
- 2012** Suomen irlannincobyhdistys saa Suomeen oman kantakirjan
- 2013** Rekisteröidään Suomen kantakirjaan ensimmäiset irlannincobit
- Irlantilainen alkuperäiskantakirja siirretään Horse Sport Irlandin alle
- 2016** Sukupolven vaihdos alkaa. Perustetaan kantakirjajaos. Aloitetaan alueellinen toiminta. Perustetaan Champion-näyttelyluokka. Aloitetaan ic-cup-kilpailutoiminta. Muutetaan hallituskausi neljän vuoden mittaiseksi
- Osallistutaan ensimmäistä kertaa Helsinki Horse Fairiin ja Tampereen hevosmessuille. Järjestetään kolmet näyttelyt. Annetaan rotutarkastusoikeudet kolmelle uudelle henkilölle.
- 2017** Osallistutaan Helsinki Horse Fairiin ja HIHS:iin. Myönnetään 2.grade tuomarioikeudet kahdelle henkilölle. Koulutetaan kolme tunnistajaa rekisteröinnin tueksi. Valmistaudutaan tulevaan EU-asetukseen.
- 2018** Osallistutaan Helsinki Horse Fairiin. Päätetään uusien tunnistajien kouluttamisesta. Päätetään muuttaa yhdistys yhden vuosikokouksen mallin. Kasvatetaan hallituskokoa yhdellä jäsenellä. Päivitetään rekisteröinnin käytännöt uutta jalostusasetusta vastaavaksi.

KANTAKIRJAN HISTORIAA

Kun yhdistys kantakirjan sai

Vuosi on 2011. Ei mahdolloman kauan sitten, mutta tuntuu, että on kulunut yksi ihmisikä hetkestä, jolloin Suomen irlannincobyhdistyksen hallitus laittoi matkaan maa- ja metsätalousministeriölle osoitetun kirjeen, joka alkoi sanoilla:

"Hakemus irlannincob –hevosrodun kantakirjan perustamiseksi ja ylläpitämiseksi Suomessa".

Kirje ei suinkaan ollut alkupiste, vaan yhden pitkän kaaren pää. Yhdistyksen hallitus oli vuodesta 2007 lähtien käynyt säännöllisiä, joskin melko paikoillaan polkevia neuvotteluja maa- ja metsätalousministeriön edustajien kanssa mahdollisuudesta saada rodun kantakirja Suomeen. Joka ikinen kerta meidät oli istutettu aiheen tiimoilta pöytään Hippoksen edustajien kanssa. Joka ikinen kerta olimme saaneet selittää uudelleen täsmälleen samat asiat ja kuulla koko lailla samat vastaukset. Ainoa, mikä matkan varrella muuttui, oli Hippoksen rekisteriin merkittyjen cobien vaadittu määrä, jotta kantakirja Suomessa tulisi olemaan mahdollinen. Se nousi joka kerta. Olimme turhautuneita, tie tuntui olevan tukossa.

Onneksi kaksi satakuntalaista yhdellä pohjalaisella vahvistettuna vetää itsepäisyydessä vertoja jopa irlannincobille. Kaikkien sanavarastosta puuttui lisäksi käsitteet "luovuttaa" ja "ei onnistu". Päätä mäntyyn ja uusi yritys; nyt yksin, ilman Hipposta. Opiskelimme kaikki kantakirjan myöntämisestä ja ylläpitämisestä säädetyt direktiivit vielä kerran huolellisesti. Laadimme äärimmäisellä sinnikkyydellä ja pieteetillä hakemustekstin, jossa selvitettiin tyhjentävästi, miten aiomme hoitaa tuon ja tämän ja vielä tuonkin direktiivissä mainitun asian. Yhtään kiveä ei jätetty kääntämättä. Hakemusta oli nelisen sivua, liitteitä 15.

Odotettiin. Tunnelma oli kuin pilkkiavannolla: tuleeko saalis vai pettäkö jää.

Maaliskuun lopulla 2012 sydän jätti pari lyöntiä väliin. Ministeriöstä tuli seuraava kutsu.

"Suomen Irlannincobyhdistyksen hakemusta kantakirjan pitämiseksi on tarkoitus käsitellä kotieläinjalostuksen neuvottelukunnassa to 29.3. alkaen klo 10.

Neuvottelukunta pyytää yhdistyksen edustajaa kuultavaksi kokoukseen. Edustajan tulisi lyhyesti (enint. 10-15 min.) esitellä hakemusta, mm. rodun ominaispiirteet, järjestön käytettävissä olevat tiedot hevosista ja jalostettavan populaation koko, rodun alkuperäkantakirja ja infoa yhdistyksestä."

”Onneksi kaksi satakuntalaista yhdellä pohjalaisella vahvistettuna vetää itsepäisyydessä vertoja jopa irlannincobille. Kaikkien sanavarastosta puuttui lisäksi käsitteet "luovuttaa" ja "ei onnistu". Päätä mäntyyn ja uusi yritys; nyt yksin, ilman Hipposta”

KANTAKIRJAN HISTORIAA

”Luulimme olleemme kovinkin perusteellisia hakemuksessamme ja esittelyissämme, kunnes heinäkuulla tuli ministeriöstä lisäselvityspyyntö. Hallituksen jäsenten siviilireaktio ei sovi painettavaksi”

Siispä infopakettia kokoamaan ja pohtimaan, kuka on henkilö, jonka yhdistyksen hallitus matkaan lähettää. Totesimme, että tässä kohdin kortit on pelattava taiten. Asiantuntemus tulee joka tapauksessa taustapaketissa, mutta vakuuttava esiintyminen paikan päällä on ehdoton edellytys. Irlannincobeja harrastava, toisen ministeriön virkamies olkoon ässämme hihasta. Jälkiarviona voi viisastella, että ihan mukavasti meni.

Luulimme olleemme kovinkin perusteellisia hakemuksessamme ja esittelyissämme, kunnes heinäkuulla tuli ministeriöstä lisäselvityspyyntö. Hallituksen jäsenten siviilireaktio ei sovi painettavaksi, mutta yleiskielelle käännettynä ajatukset olivat kutakuinkin: "Mitä nyt taas? Kuinka moneen kertaan nämä samat pitää laittaa?" Jälleen oli virkamies-agentista suurta apua. Saimme tietää, että lisäselvityksiä ei ministeriöiden käytäntöjen mukaan juurikaan pyydetä niiltä, joille aiotaan antaa hylkäävä päätös. Asia on niin kauan vireillä, kun kaivataan lisäselvitystä. Siispä nielemään turhautumisen katkera kalanmaksaöljy ja lisäselvitystä kokoamaan.

Jälleen lähti matkaan puolisen kilo paperia ja käytiin odottamaan.

Lokakuussa 2012 tuli, ei suinkaan tulisilla hiilillä odotettu päätös, vaan uusi, hyvinkin tarkkaan eritelty lisäselvityspyyntö. Tällä kertaa se koski hevoseläinten direktiivin mukaista tunnistamiskäytäntöä ja oli siinä mukana muutama muukin, jo mielestämme kertaalleen selvitetty asia. Koska Hippoksella oli ollut hyvin suljettu tunnistamiskäytäntö verrattuna moniin muihin EU-maihin, suunnittelemamme järjestelmä herätti ihmettelyä. Meidän toivottiinkin nimeävän hakemukseemme kaikki hyväksymämme hevosten tunnistuksiin valtuutetut henkilöt. Siis kaikki eläinlääkärit kautta Suomen? Ei kai?

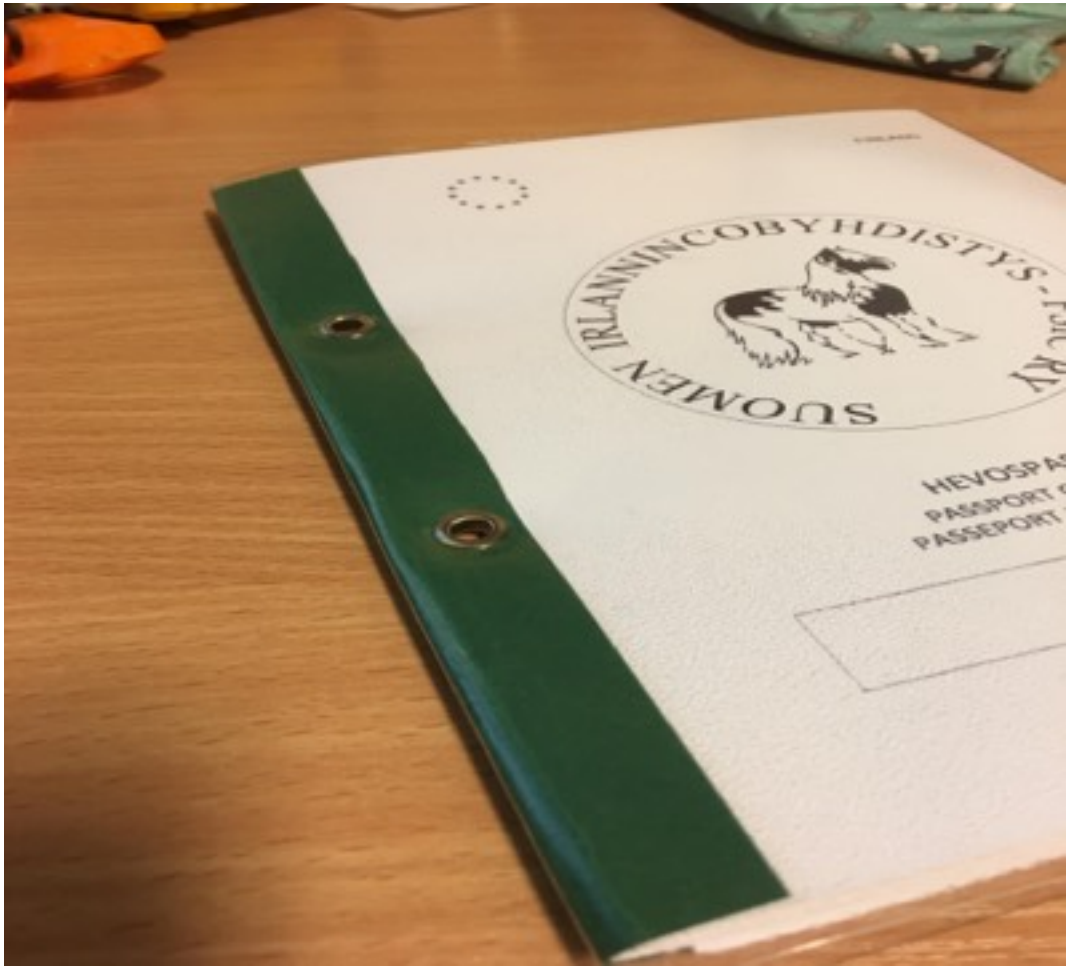
Vastasimme kohteliaasti: "Emäkantakirjan määrittämä ja direktiivin mukainen kompetentti tunnistaja on laillistettu eläinlääkäri, joka tarvittaessa asettaa myös mikrosirun tunnistettavaan eläimeen. Tämän käytännön vuoksi on mahdotonta laatia etukäteen sopimusta kaikkien mahdollisten tunnistajien kanssa. Tarvittaessa voidaan käyttää myös Suomen Hippos ry:n valtuuttamia tunnistajia. Kaikissa tapauksissa käytetään kuitenkin emäkantakirjan määrittämää tunnistuslomaketta, jotta varmistetaan tunnistuksen yhdenmukaisuus mainitun 504/2008 asetuksen kanssa. Lomake on nähtävissä hakemuksen liitteenä toimitetussa irlannincob-passissa."

Lukija tuskin yllättyy, jos kerron, että taas odotettiin.

”Saimme tietää, että lisäselvityksiä ei ministeriöiden käytäntöjen mukaan juurikaan pyydetä niiltä, joille aiotaan antaa hylkäävä päätös. Asia on niin kauan vireillä, kun kaivataan lisäselvitystä. Siispä nielemään turhautumisen katkera kalanmaksaöljy ja lisäselvitystä kokoamaan. ”

KANTAKIRJAN HISTORIAA

”yhdistyksen puheenjohtaja Kristiina Parkkila sai kesken hyvän tallinsiivouksen ministeriöstä soiton, jossa häneltä tiedusteltiin yhdistyksen ruotsinkielistä nimeä ministeriön nettisivuja varten. "Nii-in? Anteeksi mitä?" Kun asia oli kiivennyt talikonvartta pitkin aivoihin asti, lähti arvon puheenjohtaja kertomansa mukaan kädet täristen netin ääreen. Siellä se oli: ministeriön sivuilla kantakirjaa pitävien järjestöjen listassa Suomen irlannincob-yhdistys!”

”31.12.2012 tuli leimoin varustettu kirje postissa. Monen vuoden vääntäminen oli päättynyt, olimme tehneet historiaa.”

Hieman ennen joulua yhdistyksen puheenjohtaja Kristiina Parkkila sai kesken hyvän tallinsiivouksen ministeriöstä soiton, jossa häneltä tiedusteltiin yhdistyksen ruotsinkielistä nimeä ministeriön nettisivuja varten. "Nii-in? Anteeksi mitä?" Kun asia oli kiivennyt talikonvartta pitkin aivoihin asti, lähti arvon puheenjohtaja kertomansa mukaan kädet täristen netin ääreen. Siellä se oli: ministeriön sivuilla kantakirjaa pitävien järjestöjen listassa Suomen irlannincob-yhdistys! Niin kuin oikeasti? Oli joulukuu, aprillipila ei ollut mahdollinen, myös karkki vai kepponen kausi oli jo takanapäin. Joulutonttuja sopi toki epäillä.

Kului kolmisen uskomattoman pitkää viikkoa ihmetellessä ja virallisen ilmoituksen puuttumista hermoilla. Jälleen virkamiesvahvistus tiesi paremmin ja rauhoitteli: vaikka päätös olisikin tehty, voi kestää kaksikin viikkoa, ennen kuin tietyssä järjestyksessä

allekirjoitettu päätöskirje on sinkoillut pitkin ministeriötä ja valmis postitettavaksi hakijalle.

31.12.2012 tuli leimoin varustettu kirje postissa. Monen vuoden vääntäminen oli päättynyt, olimme tehneet historiaa.

Kristiina Peltonen

